

TRO

 Men man måste använda tron på Gud för att få det att fungera. Förstår ni? Så man har sin egen uppståndelse inom sig. Din uppståndelse finns inom dig, i din ande.

² Ni vet att när Jesus dog på korset så ”steg Hans själ ner till dödsriket och predikade för de själar som var i fängelset, som inte omvände sig under Noas tålmodiga dagar.” Hans kropp hamnade i graven. Men innan Han dog så överlämnade Han Sin Ande i Guds händer. I händ. . . ”I Dina händer överlämnar Jag Min Ande.” Så, ni förstår, Hans Ande gick till Gud. Hans själ gick till helvetet. Hans kropp hamnade i graven.

³ Den Ande som var i Honom var Guds Ande. ”I forna tider smorde den Anden många gånger och på många sätt profeterna för att föra ut Budskapet till människorna. I de sista dagarna genom Kristus, och nu, i dessa dagar här, genom Evangeliet.” När vi tar emot Kristus i vårt hjärta, finns där allt som vi behöver. Där finns Evtigt Liv.

⁴ Kristus kunde inte komma tillbaka förrän tre dagar hade gått i uppfyllelse. För Hans Ande var bakom en skärm, liksom en bom, så *här*, så att Han inte kunde gå över den där gränsen, för det var Guds talade Ord att ”Han skulle ligga i graven i tre dagar och tre nätter.” Han kunde alltså inte komma tillbaka förrän de tre dagarna och nätterna hade gått. Sedan när tre dagar och nätter hade gått släpptes Hans Ande. Den gick direkt till Hans själ, och Hans själ kom tillbaka och plockade upp kroppen och uppfyllde det Han sagt: ”Jag har makt att ge Mitt liv. Jag har makt att ta det tillbaka. Jag har makt.”

⁵ Var och en av er har makt på samma sätt, för ni är Guds söner och döttrar. Och den självaste Ande som är i dig denna förmiddag, den Helige Ande som är i dig denna förmiddag, samma Helige Ande kommer att uppväcka dig. Så du har makt att uppväcka dig själv igen.

⁶ När du dör kommer din själ att hamna i – under Guds altare, inte i . . . direkt i Guds Närvaro. Din ande kommer alltså att gå till Gud, men du kan inte komma tillbaka. Kom ihåg att det i Bibeln står att anden . . . ”Själarna under altaret ropar: ’Herre, hur länge, hur länge?’” Och de kunde inte återvända förrän Skrifterna var uppfyllda, och, liksom Kristus inte kunde återvända förrän Skrifterna var uppfyllda. Sedan, efter att allt har gjorts, allt lidande är över, och bröderna har fått lida samma saker, eller vi har lidit liksom de led, och så vidare, då, på den dagen, kommer du att veta exakt var du är begraven, din ande kommer att släppas från Gud och kommer att komma till själen.

7 Själen är den del av dig som vet och förstår, din intelligens. Kommer ni ihåg synen jag fick för inte så länge sedan, eller den lilla förvandlingen, kom till den där platsen och såg de där människorna? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Din ande kommer alltså att komma tillbaka till den där kroppen, och den — den sortens kropp, själen, som är en kropp som inte behöver äta och så vidare. "Om den här jordiska boningen bryts ner så har vi en som redan väntar", en himmelsk kropp. Och med den anden och den själen och himmelska kroppen kommer du att återuppväcka den här naturliga kroppen för det stora Tusenårsriket. Förstår du? Du har kraften i dig nu att göra det, men den kraft som du har i dig nu skulle kunna skapa en ny värld. Gud har inte små, svaga punkter och stora, starka punkter som är mäktiga, utan minsta lilla del av Gud är allsmäktig, ser ni, minsta lilla del av Gud.

8 Så, du vet, så jag försöker få er i tro nu, du vet att någonting har hänt dig som kristen. Vet du det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Du brukade driva runt *här* nere i smutsen, bland all smuts och synd, och drickande och hasardspel och — och det som tillhör världen. Men, så fort du trodde att Kristus förlät dina synder så reste du dig över det där. Nu färdas du *här* uppe, förstår du, ovanför allt det där. Varför det? För att du tror att du är en kristen. När du sedan tog emot Kristus och den Helige Ande kom till dig, då har du tro på den Helige Ande, som ger dig kraft att hålla dig över den sortens liv i synd.

9 Så, det enda du behöver göra nu för att komma högre upp in i helandet, bara ha mer tro, bara — bara fortsatt att pressa ut det. Förstår du? Så är det. Om du nu är sjuk och du inte är en kristen, bli en kristen nu direkt, så att den där helande kraften kommer in i dig, genom att du blir en kristen. Och det kommer att ge dig tro att hålla dig över synden. Det kommer att ge dig tro. Och allt som du har behov av på den här resan finns inom dig just nu. Och det enda du behöver göra är att ha tro på Gud som pressar ut de där goda sakerna ur dig, som är i dig, genom den Helige Ande. Förstår ni klart och tydligt nu? Har ni förstått?

10 Jag tror Billy berättade för mig, igår kväll, ringde mig och sa: "Kom i förmiddags, särskilt för en person, de kom, och trodde att vi skulle ha möten den här veckan, om de Sju Inseglen." Och de hade med sig ett sjukt barn, tror jag. Och om du är här nu, sir, kom ihåg, att du inte kan . . . Din — din tro måste gå ut för det där barnet, om det är — om det är ett litet spädbarn.

11 Men låt mig nu ta ett Skriftställe till om det är okej, bara ett ögonblick. [Broder Neville säger: "Fortsätt bara, Broder. Amen." — Utg.]

12 Kom bara ihåg nu, i Evangelierna, vi läser i det 16:e kapitlet, tror jag, i Apostlagärningarna, om hur Paulus och Silas var i fängelse en natt. Och de hade blivit slagna för att de drivit ut

en demonisk ande ur en spådomsflicka. Och det var . . . Och hon, hennes herrar hade blivit arga för det. Och slog dem, satte dem i det innersta fängelserummet. Och sedan, när de gjorde det, medan Paulus och Silas var i bön, sände Gud en jordbävning och skakade ner fängelset.

¹³ Den filippiske fångvaktaren, som var officer, vilket, att förlora sina — sina fångar, innebar att hans eget liv skulle behöva betala för fångarna. Han drog sitt svärd och skulle begå självmord när Paulus sprang fram och sa: ”Gör dig själv inget ont. Vi är alla här.”

¹⁴ Och den här officeren hade, låt oss säga, fått något intryck av Paulus och dem. De kanske hade sjungit lovsånger. De kanske hade vittnat eller gjort någonting. Men vad det än var så visste de att de var heliga män. De visste att det var någonting annorlunda med de där männen. För snabbt frågade han: ”Vad ska jag göra för att bli frälst? Vad ska jag göra för att bli frälst?”

¹⁵ Då sa Paulus: ”Tro på Herren Jesus Kristus, så blir du och ditt hus frälst.”

¹⁶ Så, nu, om tron på Herren Jesus Kristus . . . Det betyder inte att *hans* frälsning skulle frälsa huset. Men om han har tillräckligt med tro på Gud för sin egen frälsning kan han ha samma tro för sitt hus. Och hans hus måste få komma in, förstår ni, det är samma sak.

¹⁷ Samma sak som Job gjorde, som jag sa här om kvällen, nere i Georgia på ett möte. Jag sa: ”Job, han sa: ’Nu vet jag inte att mina barn har syndat, men tänk om de har syndat?’” Och Job hade en sak att göra för att vara rättfärdig, det var att offra ett brännoffer. Han sa att han skulle offra brännoffret, om hans barn hade syndat, då skulle de bli förlåtna för sin synd. Och det var bra att fadern gjorde det. Det är en förständig far. Vi behöver fler av den sortens fäder idag. Och Job offrade brännoffret. Det var innan hans tragedi slog till.

¹⁸ Men när alla hans barn hade dödats, och alla hans får hade förintats, och allt han ägde, hade tagits, så satt han på askhögen bakom sitt hus och skrapade sig själv med en lerskärva.

¹⁹ La ni märke till när Gud, efter hans dagar med tragedi, började återställa saker och ting åt honom igen? Där han hade tiotusen nötkreatur, och så vidare, Han återställde dubbelt. Och dubbelt så många får, och dubbelt så mycket av allt. Men la ni märke till detta? Och Gud gav också Job hans sju barn. Har ni någonsin tänkt på var de var någonstans? Det där brännoffret stod för dem. De var frälsta i Härligheten och väntade på att han skulle komma. Han är hos dem idag. ”Du och ditt hus ska bli frälst.” Förstår ni? Så Job hade en sak att göra för att vara rättfärdig, det var att offra brännoffret.

²⁰ Det finns en sak du måste göra, för att vara rättfärdig, det är att ha tro på Gud. För genom tron är du frälst, genom tron är

du helad, genom tron får du allt som du har. Förstår ni? Det är genom tron, som du tror på det. Så: "Tro på Herren Jesus Kristus, så blir du och ditt hus frälst."

²¹ Nu, sir, om du tog med barnet hit för att det ska få förbön, så ska du själv tro. Jag är här för att sätta min tro till din, och vi ska tillsammans tro att Gud kommer att hela det där barnet.

²² Ni förstår, att vi har kraften i oss att göra det. Du har kraften i dig att göra det. Varenda kristen har kraften att göra det. Men om vi nu bara kan få . . . Den kraften styrs av en lag.

²³ Som jag ofta har sagt, det är liksom gravitationen styr vattnet, för det är en lag. Gravitationen styr vattnet.

²⁴ Solen styrs av — av . . . eller jorden, jordens rotation. Man kan inte få solen att göra en enda sak och sedan säga: "Jag tror att jag vill sova lite längre. Vänta en timme." Den kommer inte att göra det, förstår ni, för det finns en lag. Om du arbetar i enlighet med den lagen, ja, då kommer allt att gå bra. Om du går och lägger dig i tid kan du vakna i tid. Och om du . . .

²⁵ Liksom vi har Lake Superior, Lake Ontario, Lake Huron och alla de där stora sjöarna här uppe. Vi har tiotusentals gånger tusentals tunnland mark i Nevada och Kalifornien och Arizona och New Mexico, som brinner upp, för det där vattnet, mark där vad som helst skulle kunna odlas. Man skulle kunna mätta hela världen där ute, om man bara hade det här vattnet som finns här uppe, där nere. Och det skulle inte störa det, för det är källvatten. Så fort det rinner ut så kommer det upp till samma nivå igen, för gravitationen håller det där. Så, om man nu kunde arbeta enligt gravitationslagen så skulle man kunna ta alla de här stora sjöarna och bevattna hela landet där ute, och mätta hela världen, ingen skulle vara hungrig. Men man kan inte sitta här och säga: "Ja. Jag förstår. Visst." Du måste gå och göra det.

²⁶ Så är det också enligt Guds lag. Guds lag är tro. Och vi har tro här denna förmiddag till att bota vilken sjukdom som helst, att göra vad som helst. Men det styrs av en lag, och den lagen är tro. Guds lag är tro. Jesus sa: "Allt vad ni ber om i era böner, om ni kan tro att ni får det, så kan ni få det." Där har ni det. Så det är tron som styr det, och tron ges till oss just så som vi behöver den. Så, vi måste . . . Gud ger några av oss viss del av tro, andra en annan del av tro. Det är inte någon stor övernaturlig kraft du har. För när du blir kristen har du — har du redan kraften, men du saknar tro för att använda den kraften.

²⁷ Så nu, denna förmiddag, när du kommer för att få förbön, kom ihåg att Bibeln har sagt det här. Det här är sant. Jakobs brev 5:14: "Är någon bland er sjuk, ska de kalla på församlingens äldste. Låt dem smörja dem med olja och be över dem. Trons bön ska hela den sjuke, och Gud ska resa upp honom." Det är ett löfte, om ni kan tro det. Därför, ser ni, ges helandet till den enskilde individen.

28 Så var det på Jesu från Nasarets tid. Han kunde inte hela människorna emot deras — emot deras egen tro. Han sa: ”Jag kan det, om du tror. Om du tror att jag kan göra det här, kan jag göra det.” Om du kan tro det!

29 Så, vissa lägger — lägger helandets kraft på andra, evangelister. Så är det inte. Helandets kraft är i dig. Den är i dig. De satte bara vagnen framför hästen. Evangelisten har inte kraft att hela.

30 Det är den Helige Ande som har kraft att hela, och du har den Helige Ande. Det är det lilla träd som du är, och alla de saker som du behöver finns inom dig. Så, börja därför bara att dricka från Guds löfte, och säg: ”Det är sanningen. Gud sa att Han skulle hela mig. ’Genom Hans sår är jag helad.’” Där har du det. Vet du vad du gör? Du börjar pressa ut helande, det är allt. Förstår du? Och då kan andra se vad du har.

31 Vad det handlar om är att ”tron är en övertygelse om det som man hoppas, en visshet om det man inte ser”.

32 Jag kanske sätter ut det där lilla trädet. Jag ser inte äpplena, men de finns där inne. Det där lilla trädet vet att de är där inne. Så han börjar bara att dricka, pressar på och pressar på, för han vet, ”Det finns inom mig. Jag ska få ut det här om ett tag. Ge mig lite tid. Ge mig bara lite tid.” Han bara fortsätter att dricka. ”Ja, jag vet att äpplena finns inom mig. Jag ska få dem att komma ut om ett tag.” Och innan man vet ordet av, så kommer de här. Här kommer äpplena, för han trodde att de var inom honom.

33 Och om du tror att den Helige Andes kraft finns inom dig för att hela dig, där har du det. Fortsätt bara att pressa på. Förstår ni? Ha tro. Man kan inte se resultaten direkt. Man ser det inte.

34 Nu, ser ni, Jakob rättfärdigade Abraham genom hans gärningar. Paulus rättfärdigade Abraham genom hans tro. Vad säger vi då, mellan de två? Abraham talade om vad . . . Jag menar, Paulus talade om vad Gud såg i Abraham. Och Jakob talade om vad människor såg i Abraham. Förstår ni? Förstår ni nu?

35 Därför visste Gud, att innan barnet kom hade Abraham tro. Och Abraham bevisade det för Gud genom att agera som om (han) barnet skulle komma, när han var steril. Han hade inga barn. Hans hustrus livmoder var död, och han var steril. Men trots detta visste han att ”där inne någonstans var barnet”. Ni förstår, han fortsatte att dricka löftet, lutad mot Guds mäktige El-Shaddai, *Bröstatet*. Han lutade sig där, drack, och visste att Gud skulle ge honom det, han visste att det var ett löfte, och att Han var tvungen att göra det.

36 Och vi är Abrahams barn. Så låt oss luta oss mot Hans löfte och hålla fast vid det, i vetskap om att Gud kommer att göra det. Han sa det. Tror ni det nu? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.]

37 Låt då de sjuka ställa upp sig här borta på den ena eller den andra sidan, som vill ha förbön. Och om vi kallar hit de äldste att smörja dem med olja, så ska jag be över dem, och vi ska tro att Gud kommer att göra varenda en av dem frisk. ”Om du kan tro.”

38 Teddy, var är du någonstans? Kom runt på den här högra sidan. Det är bra. Och jag vill att du ska spela *Tro endast tro*.

39 Och medan de kommer, låt oss bara böja våra huvuden, resten av åhörarna, och låt oss vara i bön för dessa människor som kommer.

40 Vår Himmelske Fader, vi för till Dig denna förmiddag, i Jesu Kristi Namn, den här stackars, sjuka, lidande mänskligheten, som är i det här fruktansvärda, katastrofala tillståndet. Jag tror Dig, Herre. Jag — jag vet att Dina Ord är sanna. De är så sanna! De kan inte misslyckas, för De är Guds Eviga och för evigt bestående Ord. De är allsmåktiga, liksom Gud är, för De är en del av Honom. ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde bland oss.” Nu tror vi det, Herre, med hela vårt hjärta, med hela vår själ, med allt som finns inom oss. Vi tror det.

41 Och jag har försökt att på ett enkelt, barnligt sätt presentera det för folket, så att de ska förstå och veta att Guds Kraft finns inom dem. Om de bara kan ha tro och följa Guds order!

42 Det var så de blev frälsta. De kom och omvände sig från sina synder och blev döpta i Jesu Kristi Namn, enligt den här Bibeln, Apostlagärningarna 2. Och då sa Petrus att ”ni ska få den Helige Andes gåva”. Och här kom Den, exakt så, eftersom Det är Guds uppenbarade Ord.

43 Nå, nu vet vi Fader att samma sak är sant när vi smörjer de sjuka med olja och ber över dem. ”Trons bön ska hela de sjuka. Gud ska resa upp dem.” Gud, må varenda en lämna det här altaret runt den här platsen denna förmiddag, så lycklig och glad, då de vet att Gud har helat dem. ”Gå och bli frisk.” För vi överlämnar dem åt Dig nu, i Jesu Kristi Namn.

44 Och må var och en bli helad och se visionen, vad den innebär, liksom Abraham, kalla på det som inte är till, som om det var till, oavsett vad resultatet blir, det har ingenting med tro att göra. Resultat är ingenting. Tron har redan tagit ett grepp. ”Och tron är en övertygelse om det som man hoppas, och en visshet om det man inte ser.” Gud, må det sjunka djupt i deras hjärtan, för de behöver Dig.

45 Jag går som Din ödmjuka tjänare för att stå här tillsammans med andra tjänare, och ber Gud att rikta våra hjärtan till de här sjuka människorna. Vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

46 Någon sa att Broder Estle Beeler var i byggnaden. Och jag tror att det är en annan predikant här som ledde bönen i morse.

Vi skulle vilja be alla predikanter här, vilka de än är, att komma upp hit och stå runt altaret med oss, bara ett ögonblick, lite, snälla, bröder. Och männen . . . Broder Ben, tack. Kom fram och ställ er här, runt altaret här, så att vi kan be med dessa människor, lägga händerna på dem.

47 Nu, medan de spelar sången. Och predikanterna tar plats här, så att vi, var och en, kan lägga händerna på de sjuka.

48 Låt oss se, komma ner över berget där borta. Jag ser en Man komma, som inte var annorlunda än någon annan människa. Han var bara en vanlig Man, ganska liten i kroppen, ganska bräcklig. Vi ser Honom titta, hans ögon ser ner på något — något som händer nere i dalen. Det var Hans apostlar. De hade en pojke där nere, som hade epilepsi, och utan tvekan sa de: "Hela honom, Herre! Hela honom!"

49 Men, ni ser, att bara säga "Hela honom, Herre, hela honom" räcker inte. Det gör det bara inte. Det måste finnas något bakom det där, "Hela honom, Herre, hela honom." Förstår ni? Och om jag kan få er att tro det, och tro det av hela ert hjärta, så kommer ni att bli helade, om jag får er att verkligen se visionen.

50 Titta nu, lärjungarna står där, kanske de skakar om honom, kanske pressar de hårdare, "Tro det, Broder! Tro det! Halleluja! Tro det! Hela honom, Herre! Hela honom!" Men djävulen stannade kvar där, för han kunde inte hitta tillräckligt med tro där som kunde få honom att försvinna.

51 Men här kommer En ner över kullen. Och så fort som den där djävulen insåg att det Där var lite annorlunda än de andra männen! Förstår ni?

52 Det är den sortens män där som vi vill vara, som vår Herre Jesus. Ja. Inte bara kommit för att se en uppvisning, utan kommit, för att älska vår Gud, veta att vi har fått i uppdrag att göra det här. Det här är vårt uppdrag.

53 Sedan, när Han gick fram till fadern, jag tror det är härifrån den här sången skrevs, komponerad av Ordet, han sa: "Herre, förbarma Dig över min son, för han är på olika sätt plågad av en ond ande." Han sa: "Den kastar honom i elden, och han tynar bort, och så vidare." Han sa: "Jag förde honom till Dina lärjungar, men de kunde inte bota honom. Men jag — jag — jag tänkte . . ."

54 Han sa: "Det kan Jag, om du har tro. Jag har kraften i Mig", sa Han, "att göra det, om du kan tro det."

55 Skulle Gud låta de cancersjuka människorna som sitter här denna förmiddag, som har varit liggande, sängliggande i cancer och leukemi, sjukdom, lidande, skulle Gud hela dem och gå förbi dig? Inte troligt. Nej. Förstår ni? Han sviker inte. "Det kan Jag, om du tror." Vad sa Han?

För allting är möjligt, endast . . .

Nu, Broder Tyler, kom upp . . .? . . .

Nu bara, tro endast tro, tro endast tro,

⁵⁶ Nu, medan jag ber, vill jag att ni lägger händerna på människorna. Vad de än behöver, . . .? . . . och gå rakt ner längs kön.

⁵⁷ Broder Neville, du smörjer med olja, och bröderna . . .? . . .

⁵⁸ Vill att alla i åhörarskaran böjer huvudet nu. Alla djupt i bön.

Endast . . .

⁵⁹ Herre, förbarma Dig, jag ber, och hela de här människorna genom Jesu Kristi Namn. Amen.

I Jesus från Nasarets Namn . . .? . . . [Blankt ställe på bandet. — Utg.]

⁶⁰ Så många, längs med kön, ser på dem, för att se deras reaktion på hur de, se hur de reagerar på en handling. Förstår ni? Det finns någonting sådant som en handling, de reste sig och kom fram. En annan sak är hur de reagerar på den handling som de har gjort. Efter att de har kommit till den punkten att de tror, att när de får förbön så kommer de att bli helade, titta då på reaktionen på deras handlingar.

⁶¹ Vår pastor har ett bra budskap till oss, det är jag säker på, denna förmiddag.

⁶² En sak som jag skulle vilja kommentera ett ögonblick är en katolsk flicka som stod där vid altaret. För några dagar sedan var hon i mitt hus, hon och hennes man. Och jag har känt hennes man en tid. Och — och det var någonting där medan vi satt i en privat intervju.

⁶³ Det var där vi fick synen. Det var där vi . . . Jag brukade ha det här i kyrkan, men det var lite mycket på morgonen och så vidare. Så det skedde där inne.

⁶⁴ Jag sa aldrig någonting, för att hon var flicka, en annan sak, alltid uppfostrad i en katolsk kyrka och så vidare. Men hon kom för att tala för sin mor. Och under den tiden såg jag en syn om hennes mor. Berättade för henne vad hennes mors besvär var, och beskrev henne och hur hennes mor såg ut. Naturligtvis bedömde hon det, om det var riktigt eller inte. Jag har aldrig sett hennes mor i hela mitt liv. Hon vet det.

⁶⁵ Och i morse kom flickan fram till altaret här och stod där, för att göra en bekännelse och ta emot Kristus som sin Frälsare. Hon gjorde det vid altaret i morse.

⁶⁶ Broder Neville, som inte visste det, smorde henne med olja. Hur — hur Gud verkar! Smorde henne med olja, för de sjuka. Men se hur den Helige Ande verkar. Eftersom hon nu var smord, egentligen inte sjuk, men smord. Se hur det får allt att bli rätt? Hon stod som en kristen nu, sedan hon hade blivit vad vi tror är

en kristen. Då sa hon: ”Kan du be för min mor? Hon är sjuk.” Det är samma. Så smörjelseoljan applicerades tidigt.

⁶⁷ Jag tänkte, hur passande, att, ser ni, någon som just blivit frälst. Kristus stod för oss alla. Han står för alla. Och så fort den här flickan blir en kristen, då vill hon också stå för någon, vilket visar att Kristi Ande kommer inom oss när vi verkligen är frälsta. Det är nu verkligen fint. Jag – jag uppskattar verkligen det, den fina kristna trons ande. Kom ihåg detta nu.

⁶⁸ Till den här unga damen nu, hon är här någonstans, och till en annan katolsk dam som kom förbi. Och jag skulle vilja säga dessa ord, precis innan jag överlämnar mötet till vår pastor, ni förstår, nämligen detta:

⁶⁹ Den katolska kyrkan var en gång lik den här församlingen. Om ni går tillbaka och läser Bibeln, som vi tror på, så vet ni att den katolska kyrkan var den första Församlingen. Det är sant. Men den kom bort från Sina Läror. *Detta* var den katolska kyrkans lära. Men, ni förstår, de har över sexhundra andra böcker som påvar och så vidare har skrivit, som är lika heliga för dem som den här Bibeln.

⁷⁰ Så, ni förstår, vad det här är, ni har inte förändrats. Vad ni har gjort, är att ni precis har blivit omvända. Förstår ni? Om ni nu tar . . . Naturligtvis antar jag, att kanske en del av er, de där två, i morse, var kvinnor. Det kan finnas några katolska män som sitter här.

⁷¹ Om ni går tillbaka till kyrkans historia, och om ni frågar er präst: ”De här apostlarnas agerande i Bibeln här, var det så, som . . . Var det där de tidiga katolikerna?” Då kommer han att säga: ”Ja.” Och det är sant. Det var de. Se nu vilken sorts religion de hade. De möttes på en liten, enkel plats. De sa aldrig ”Var hälsad Maria” eller ”Vår fader”. Det är en tradition från kyrkan. Vad sa de? De prisade Gud. De skrek. De grät.

⁷² Titta här i Apostlagärningarna 2, när den helige aposteln Petrus och Jakob och Johannes och alla var tillsammans. Bibeln säger att de talade i tungor. Och de skrek och agerade till och med så – så fyllda av Anden tills de betedde sig som om de var fulla, och till och med tills omvärlden frågade: ”Är inte alla dessa fyllo?”

⁷³ Och så Petrus, aposteln, den helige Petrus, när han reste sig upp, och han sa: ”Män och bröder, de här männen är inte druckna, utan de är uppfyllda av Anden”, som – som Bibeln sa att de var. Det där var alltså den tidiga katolska kyrkan, enligt deras lära.

⁷⁴ Nu förstår ni, efter ungefär tvåhundra år började de högt uppsatta att ta sig in i församlingen. Vad gjorde de då? De skapade sin första organisation vid konciliet i Nicaea, år 606 e. Kr. De skapade sin . . . När konciliet i Nicaea hölls i Nicaea i

Rom började de få in alla de höga ämbetsmännen, och de bara *bildade* en kyrka och *skapade* en kyrka.

⁷⁵ Efter det splittrades den fyra eller fem gånger. De gick — de gick från det där till biskopen, från biskopen till en påve. Och därifrån kom de grekisk-ortodoxa och olika andra, tills de bara splittrades, till det ni ser idag. Det är bara i alla möjliga slags splittringar.

⁷⁶ Men vad vi försöker göra, min katolska vän . . . Ni förstår, vi är också katoliker, vi är de tidiga, första katolikerna. Och den församling, som de kallar oss nu, för det mesta, vi kallas pingstväänner eftersom vi tror på pingstvälsignelsen.

⁷⁷ Det var där den katolska kyrkan organiserades. Och i våra pingstorganisationer idag, om — om den här världen skulle bestå femhundra år till, skulle den här pingstorganisationen vara mer formell än den romersk-katolska kyrkan är i dag. Den kommer bara längre bort, på samma sätt. Och när de organiserar sig, gör de en förening av det. Och så blir det bara en förening och medlemmar och oomvända själar.

⁷⁸ Till mina dyrbara, kära bröder och systrar, till er alla. Som en Guds tjänare, jag har aldrig sagt det här tidigare, i världen, i den här församlingen, jag har aldrig sagt det. Men som en Herrens profet säger jag till er: "Det här är Ljuset. Vandra i Det."

61-0813 Tro
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

SWEDISH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org